

minister selv bemærkede det — at jeg vilde frasælbe dette Vædringsforslag under Nr. 13, saa snart mit Underædringsforslag under Nr. 11 blev vedtaget; de to Forslag kunne altsaa ikke komme til at staa i Strid med hinanden. Men dertil kommer, at naar mit Vædringsforslag Nr. 11 ikke vedtages, er der et stærkt industrielt Moment tilbage i Flertallets Vædringsforslag Nr. 10, nemlig Kraftmaskiner; men det forekommer mig da, at det ikke er mig, der med Vædringsforslaget Nr. 13 vil føre et saadant Moment ind; det er jo da allerede til Stede. I øvrigt skyldes dette Vædringsforslag en Tanke, der fremkaldtes hos mig ved en Udtalelse af det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), som under første Behandling med Styrke gjorde gældende, at det ikke blot var en Nødvendighed, at der i Lovforslaget stod, at der skulde tages Hensyn til, hvor længe den industrielle Virksomhed har været drevet i Ejendommen, men at det endog var nødvendigt, at der blev sat en vis Frist, f. Eks. 2 Aar, i hvilken en saadan industriel Virksomhed var drevet. Jeg fandt, at der var noget i denne Udtalelse, men endnu mere fandt jeg, at Nr. 13 var et tjenligt og nødvendigt Supplement over for Vædringsforslaget Nr. 15 stillet af et andet æret Medlem af Udvalget; men for øvrigt holder jeg jo saa lidt paa det, at jeg som omtalt eventuelt vil lade det falde. — Den højtærede Indenrigsminister mente, at min Udtalelse om, at Amortisationen i denne Kreditforening vil blive udført i en uberegnelig Fremtid, var uholdbar. I saa Henseende har jeg været saa ualmindelig heldig at finde en Støtte for min Udtalelse i den ærede Ordførers Autoritet. Jeg vender hermed tilbage til den Beregning, jeg nys omtalte, thi i denne viste han, idet han vilde paavise min Fejl med Hensyn til Beregningen, at det vilde være 7 Aar. — jeg tror ikke, jeg huffer fejl — for denne Forening, under Forudsætning af en Vaantilgang af 1 Mill. Kr. om Aaret, vilde være naaet op til et Reserveresond paa 525,000 Kr. Jeg tror, at Beregningen er rigtig, thi den stemmer ganske med en Beregning, jeg selv tidligere har anstillet — hvortil jeg har kladde liggende foran mig — hvor jeg gik ud fra samme Forudsætning. Det vil altsaa ses, at der for det første vil hengaa 7 Aar, inden der kan ske nogen Amortisation, thi da udgør de 525,000 Kr., som ville være til Stede, akkurat, som ogsaa af den ærede Ordfører blev sagt, $7\frac{1}{2}$ pCt.; der vil altsaa gaa endnu adskillige Aar, hvor mange er ikke til at beregne. Jeg tror derfor, at det var fuldstændig rigtigt, naar jeg tillod mig at ud-

tale, at Amortisationen vilde blive standset i en ganske uberegnelig Tid; og den er end mere uberegnelig, naar man betænker, at den Beregning, den ærede Ordfører opstillede, jo er bygget paa aldeles ubekendte Størrelser, nemlig den aarlige Tilgang for Foreningen. Der er ingen, der forud ved, hvorledes den vil blive, men jeg vil holde mig til den Beregning, han har stillet, og derefter tror jeg, at jeg med Høje har sagt, at Amortisationen vilde blive udført i en uberegnelig Tid. — Endnu skal jeg kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Definition, som den højtærede Minister gav ved sin Omtale af det vigtige Vædringsforslag Nr. 10. Denne Definition var saa slaende rigtig, at jeg tror, at den vel er værd at mærke. Han sagde, at han saa den væsentligste Betydning eller i alt Fald en Hovedbetydning ved dette Vædringsforslag Nr. 10 i, at det paa en Gang fjernede Foreningens særlige industrielle Karakter, men bibeholdt og fastslog dens almindelige industrielle Karakter. Jeg tror, det var en fuldstændig rigtig Definition, men man vil deraf se, at der ogsaa vil blive en meget vag Grænselinie mellem den almindelige industrielle og den særlige industrielle Karakter, og hvem borger for — og det var navnlig min Anke derimod — at Burderingsmændenes Støn ikke vil forville sig over denne svage og vage Grænselinie, og i Stedet for, at de kun skulle holde sig til Sagens almindelige industrielle Karakter, meget let komme til at holde sig ogsaa til den særlige industrielle Karakter.

Det er de Bemærkninger, jeg i Djebliffet har fundet Anledning til at gøre.

H. C. Hansen: Det var mig en glædelig Overraskelse i Gaar, at den højtærede Indenrigsminister gav mine Bemærkninger i Betænkningen sin Tilslutning i den Grad, som Tilfældet var. Jeg maa imidlertid beklage, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan indrømme, at dette Forslag har nogen Forbindelse med Tolbreformen. Jeg tror, der er den Forbindelse til Stede, som jeg har anført i Betænkningen, nemlig den, at en Lov som denne meget sandsynlig skaber en ny Hindring for en Tolbreform. Den højtærede Indenrigsminister maa have haft en lignende Opfattelse, naar han i Forening med det andet Ting har indsat Bestemmelser, der findes i Lovens § 1, Litra d. Denne Bestemmelse maa jo selvfølgelig gaa ud paa at træffe de Forholdsregler, som maa være nødvendige for at værne Foreningen mod Følgerne af en Tolbreform. Jeg kan ikke som den højt-